

Firdovsiyye Ohmədova

*Tarix üzrə
felsefə doktoru,
dosent*

başlangıcı ötən sayımızda

Ariq Moskvada «Bakı məslələrinin» həll etməyin güc yolu qətləşmişdi: Aprelin 21-də Qafqaz cəbhəsi komandanlığı XI ordu rəhbərliyinə 490 N-li direktiv göndərmişdi ki, AC ordusunun əsas qüvvələri ermənilərlə cəbhədə cəmləşmişdir. Həmin direktive əlavə olaraq 1 gün sonra, 52 N-li əmr verilir: XI ordu qarşısında aprelin 27-də Azərbaycanın sərhədlərini keçmək və 5 gün ərzində çox sürətli yürüşə Bakı quberniyasının ərazisini əla keçirmək vəzifəsi qoyulur. Məslənin birmənali şəkildə nəzərdə tutulduğu halda, Çiçerin həmin günlərdə, aprelin 24-də F.Xoyskiyə sonuncu teleqramı göndərir. Azərbaycanla sərhəddə qoşunların irəliləməsini Denikin qüvvələri ilə mübarizə zərurətindən irəli gəldiyini göstərir, yənə də Azərbaycan hökumətini denikincilər iş birliyində günahlandırır. Bu dəfə Çiçerin daha irəli gedərək Azərbaycan hökumətini hərbi yardım üçün hər hansı bir üçüncü ölkəyə müraciət etmək-dən çəkindirməyə çalışır. Azərbaycan və Rusiya respublikaları arasında yaranmış şəraitdən istifadə edərək hər hansı bir dövlətin hərbi qüvvələrinin sovet qoşunlarına qarşı hücumçu hərəkatlarının olmayacağına dair Xoyskini Rusiya hökumətinə təminat verməyə çağırırdı.

Rusyanın son «diplomatik akkord» 3 gün sonra baş tutmalı olan «Bakı eməliyyatı»nın pərədələmek forması idi. Bu eməliyyatın qansız ötüşcəyinə Orconikidzedə ümidi yaranan digər bir xarici amil də var idi: «Türkiyədə milli hərəkatın rəhbəri Mustafa Kamal paşa ingilis hücumlarından müdafiə olunmaq üçün sovet qoşunlarının Türkiyə sərhədlərinə buraxılmasını Azərbaycandan tələb edir».

Ermenilərin «sifarişli» qiymətinin, inqilabi cəhdlerin gözönü-lən neticəni təmin etmədiyi görən bolşevik siyaseti «türk nüfuzundan da istifadəyə sövq etdi». Qafqaz Diyar Komitəsi türk milli hərəkatı ilə əlaqəyə girmişdi: «Bakıda olan bütün türkler yalnız Qafqaz Diyar Komitəsinin əmək və göstərişləri üzrə işləmək haqqında türk milli hərəkat komitəsindən sərəncam almışdır. Mövcud Azərbaycan hökumətini devirmək üçün türklər bize Xəlil Paşadan istifadə etməyi təklif edirlər. Erməni-tatar qırğını aradan qaldırmak üçün Zəngəzura gedəcəyi bəhanəsi ilə Xəlil Paşanı Dağıstanaya, oradan isə dağıstanlılardan ibarət könüllü dəstə ilə Bakıya göndərməyi təklif edirlər. «Aprel böhranı»nda Türkiye tərəfinin birbaşa iştirakı əhalinin qırmızı ordunun psixoloji qəbuluna zəmin yaratmışdır: «müsəlmanlara türk zabitləri rəhbərlik edirlər (Xəlil bəy və b.)». Məhz həmin zabitlərin göstərişi

xalqı yad orduya qarşı çıxmamağa, həyəcanlanmamağa yönəldirdi. Bu xidməti Kirov və Orconikidze Lenine 4 may tarixli məlumatda vurğulamışdır: «Türk osğerələri və zabitləri Bakıda inqilabın xeyrine olduqca fəal rol oynadılar ki, onların dəstəsi (müsavat) hökumətinin Bakıdan qaçmaq imkanının qabağını aldı». Türkiyənin yardımına getmeli olan bir hərbi qüvvə müttəfiq kimi təqdim edilirdi. Bu səbəbdən Türkiyə bayraqları şəhərin her yerində olduğu kimi, «inqilab komitəsinin yerləşdiyi parlament binası üzərində belə» dalğalanırdı.

Bütün köməkçi vasitələrdən istifadə olunsa da məqsədin əsas temənatıçı XI ordunun yüksək planı idi. XI ordunun nəinki günlər, hətta saatınadək Bakı üzərində hazırladığı hücum planı - 52 nömrəli əmr heç bir əlavə şəhər olmadan açıq hərbi müdaxi-

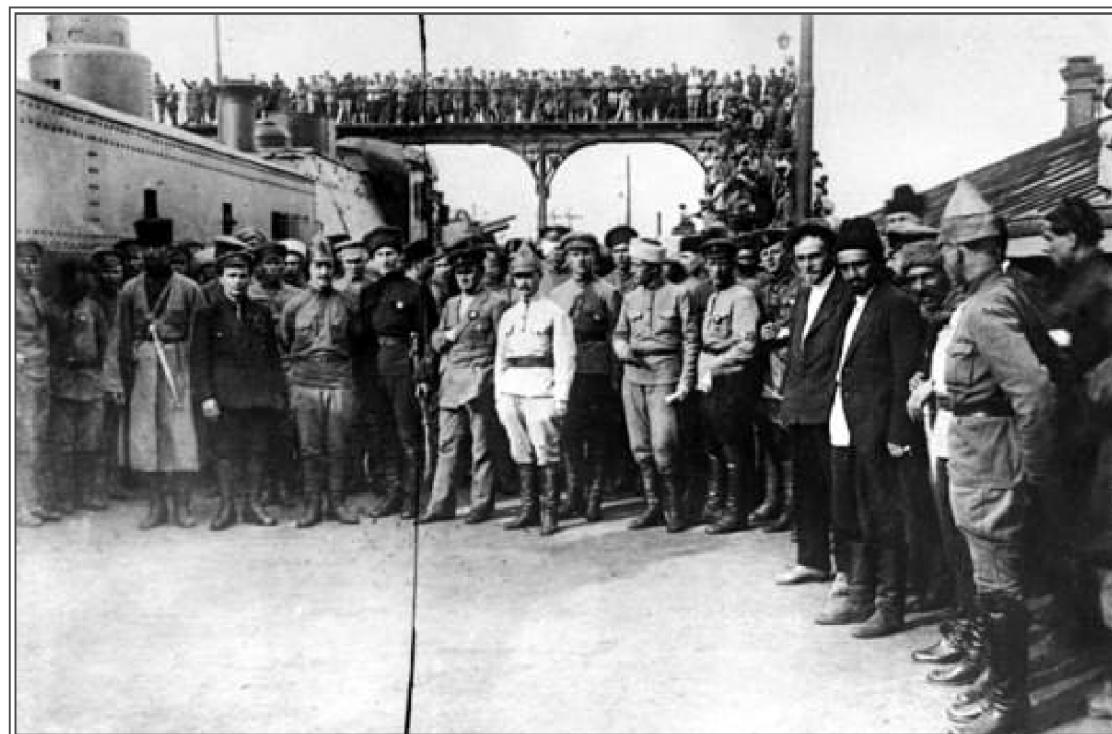

...Hələ Bakıda Müsavat hökuməti idi, Moskvaya radioteleqram pərvazlandı: «Hamıya, hamıya, Moskva, Lenina. Bakıda əvvəriliş baş vermişdir. Müsavat hökuməti devrilmişdir. Öz qüvvəmizlə əksinqilabın təzyiqini dayandırmaq imkanı olmadığın-

tarixə ziddiyətli sənədlər bəxs etməli oldu. Bakıdan göndərilen teleqram eyni gündə - aprelin 29-da həm Bakıda, həm də Moskvada dərc edilir. Hələ, iki gün əvvəl, Sovet Respublikası elan edilməmiş, mövcud beynəlxalq hüquq normalarına məhəl

yəndələrinə aprelin 27-də müräciət edib, ərazisinin bolşevik işğali ilə əlaqədar, yenidən hücum etməmələri üçün Ermənistan hökumətinə təsir göstərməyi xahiş etmişdi. İşğaldan xəbər tutan Azərbaycan nümayəndəliyi aprelin 28-də San-Remo konfransı-

Azərbaycan xalqının müqəddəratını dəyişən tarix: 27 Aprel 1920-ci il

lə aktından, yerli əhalinin öz müqəddəratını hənsi sərbəstlikle həll etmə imkanından xəber venrir: «...aprelin 27-si saat 4-də hückuma keçmək və əsas qüvvələrlə Qusar, Quba, aprelin 28-də Qızıl-Burun, aprelin 29-da Astraxanka və Şamaxı, Ağsunu tutmaq...». Ordu komandanı Lvandovski və digər hərbçilər hərəkətləndə tam qətiyyətli, əminliklə yanaşı, qəti qənaətdə idilər: «Mən aprelin 27-dək Dərbənddə, 27-də Xudatda, 28-də Dəvəçidə, 29-də Giləzidə, aprelin 30-də Yaşmada, mayın 1-də Bilecəri-Bakıda olacağam». Belə dəqiq proqnozlaşdırma yalnız qüvvəye güvənmə deyil, ərəfədə keçirilən keşfiyyat məlumatının təhlilindən irəli gəldi. Rabitəçi İvan Bodanov 1924-cü ildə nəşr olunmuş xatirəsində göstərmişdir: «26-dan 27-nə keçən gecə Moskvaya belə radiotelegram göndərmək lazımdı ki, Bakıda əvvəriliş baş vermişdir və biz Qırmızı qoşunların Bakıya yeridilməsini xahiş edirdik.

dan Qırmızı qoşunları yeritməyi xahiş edirdik». Elə həmin gecə XI ordu hissələri Azərbaycana hərbi müdaxilə etdilər.

Əməliyyatın son dərəcə məxfiliyi, A.Mikoyanın rəhbərliyi altında türk dilini, məşətini, yerli şəraiti bilən qrupun (Q.Musabəyov, H.Cəbiyev və b.) bələdçi-yardımcı funksiyası, Azərbaycan hökumətinin əsas hərbi qüvvərinin qərb sərhədində cəmləşməsi aprelin 27-ne keçən gecə Azərbaycan Cümhuriyyətinin dövlət sərhədlərinin pozulmasını və ərazisinin işğalını təmin etdi. Yalama stansiyasında iki saatlıq döyüş Azərbaycan hərbçilərinin məğlubiyyəti ilə bitdi: «Üçə yaxın artilleriya diviziyasını itirdi, 600-700-dək əsir düşdü». Rus ordusu isə otuz nəfərədək itki verdi. «Üçüncü İnternasional» Bilecəri stansiyasına çatanda Azərbaycan hökuməti qoşunlarının məğlubiyyətdən xəber tutdu.

Bolşeviklərin beynəlxalq diplomatiyani nəzəre almaq forması

qoyulmadan rus ordusu nəinki sərhəddi keçmiş, gəlib Bakıda hökumət üzvlərini, xarici missiyaları hebs edərək qazamata göndərmişdir ve inqilabi Hərbi Şuraya tentəne ilə biLN-li əmrle qoyduğunuz vəzifə yerinə yetirilmişdir». Parlaq qəlebədən ruhlanan orduya «bir qədər mehdudiyyətlə» yeni əmr verilir: «XI ordu qoşunları Azərbaycanın, keçmiş rus imperiyası hüdudlarında bütün ərazisine yiyeleşsin. Əsla İranın sərhədlərini keçməmək».

Azərbaycan milli hökuməti xarici yardım almaq imkanından məhrum idi: «Milletlərarası daha böyük qüvvəyə istinad etməyimiz lazımdı. Halbuki yaşadığımız şərtlər daxilində istinad edəcəyimiz böyük qüvvələr Şərqi milli istiqlal hərəkatları ilə, xüsusən milli Türkiye hərəkatı ilə düşmən vəziyyətdindədir. ...biz iki od arasında qalan bir adam vəziyyətində idik» (M.-R.Rəsulzadə).

Azərbaycan hökuməti müttəfiq dövlətlərin Tiflisdəki nüma-

na nota təqdim etmişdi. Lakin nə bu, nə də sonraki müraciətlərin əməli əhəmiyyəti olmadı.

Azərbaycan Cümhuriyyətinin devriləməsi RSFSR-in XI ordusunun «ildırım sürətli öldürүү» yürüşü nəticəsində həyata keçdi: «Əgər inqilab qansız keçibse, Müsavat hakimiyəti devrilibse, bu o demək deyildir ki, bizim partiyamız güclü idi. Bu ona görə belə oldu ki, XI Qızıl ordu güclü idi».

Həmid Sultanov bir neçə ay sonra etiraf etmişdi: «Hakimiyətin devrilməsində mən özüm şəxşən iştirak etmişəm. Mən çok yaxşı başa düşürdüm ki, arxamızda MK-dan olan hörmətli yoldaşlar deyil, Yalamada yerləşən qırmızı süngüler dayanı... MK-yə ümidi etmirdim ki, o işi ləngidə bilerdi». XI ordu əksinə, «əger sutkada 25 kmirəlilik yerdə, Azərbaycanda bu sürət sutkada 50 km oldu».

Azərbaycan xalqının dövlətçilik tarixində xüsusi yeri olan Azərbaycan Cümhuriyyətinin süqutundan 71 il sonra «Azərbaycan Respublikasının Dövlət Müstəqilliyi haqqında Konstitusiya aktı»nda (1991-ci il 18 oktyabr) bu tarixi təcavüza siyasi qiymət verildi: «1920-ci il aprelin 27-28-də RSFSR-in XI Qırmızı Ordusunun Azərbaycana təcavüzü, respublika ərazisini zəbt etməsi, beynəlxalq hüququn subyekti olan Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin devirməsi Rusyanın müstəqil Azərbaycanı işgal etməsi hesab edilsin».

«Aprel əvvəriliş»nın ən böyük dərsi xaricdən ixrac olunan ideologiyaların təntənəsi namına dövlətin, millətin maraqlarını qurban verməməkdir: milli müqəddəratın hərraca qoyulmamasını, suverenliyin itirilməməsini, ərazilərin təcavüzə məruz qalmamasını təmin etməkdir.